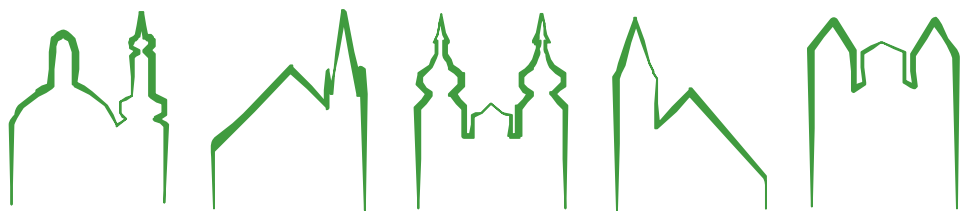

Život farností Znojma

3/2020

Ročník XXX | Cena 10 Kč

800 let od vysvěcení kostela v Příměticích

Přímětická římsko-katolická farnost patří mezi nejstarší na Znojmsku a historicky je pevně spjata s dějinami znojmského hradu a zejména dějinami premonstrátského kláštera v Louce. Tím, že u ní známe jejího zakladatele i poměrně přesně dobu jejího vzniku, je v celé zemi poměrně ojedinelá. Z pěti archivních listin z let 1220 až 1241 si můžeme sestavit tento historický obraz:

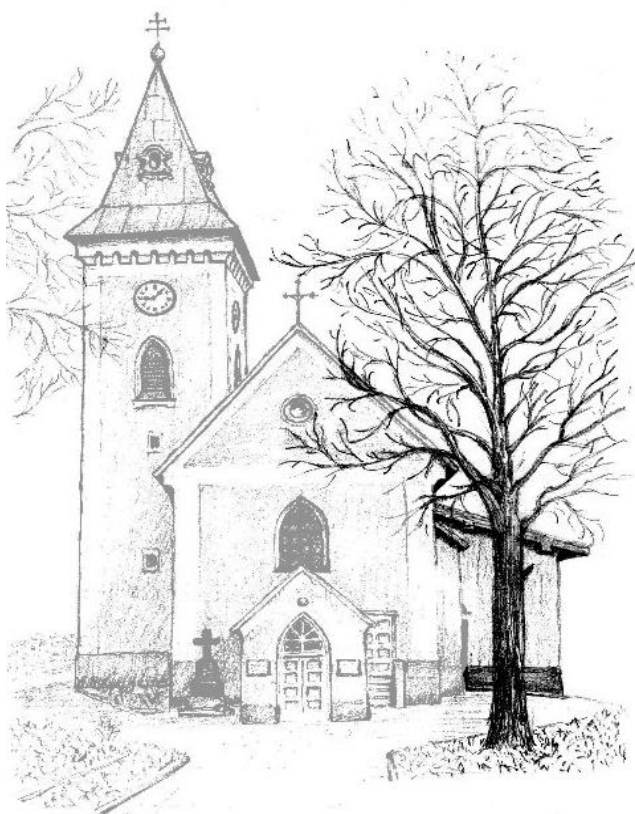
Ves Přímětice byla založena někdy v 2. polovině 12. století na pozemcích náležejících panovníkovi, tehdy moravskému knížeti z rodu Přemyslovců ve Znojmě. Po roce 1198 sjednotil vládu nad Moravou s titulem markraběte Vladislav Jindřich, bratr českého krále Přemysla Otakara I. Prostí poddaní z Přímětic svými dárkami a pracemi pomáhali zajišťovat ekonomický chod znojmského hradu a podléhali dohledu a soudní jurisdikci markraběcích úředníků na hradě. Hlavním hradním úředníkem, purkrabím (kastelánem), se po roce 1201 stal Jimram (Imrammus / Emerammus / Engramus), syn Atluše (Etlea) z panského rodu s erbem zubří hlavy s houžví v nozdřích (pozdější pání z Medlova a Pernštejna). Duchovní správa Přímětic byla po roce 1190 svěřena louckým premonstrátům od farního kostela sv. Mikuláše na předpolí znojmského hradu. Město tehdy ještě v právním smyslu neexistovalo.

Rychle rostoucí počet obyvatel Přímětic a okolních vsí brzy přiměl louckého opata Floriána a bratry premonstráty, aby se se znojmským purkrabím Jimramem coby panovníkovým zástupcem dohodli na vlastní duchovní správě Přímětic. Se sou-

hlasem svého pána, markraběte Vladislava Jindřicha, tedy Jimram založil „pro spásu duše své, svého otce i matky“ v Příměticích samostatný kostel. Důkazem toho je dodnes v originále dochovaná, leč nedatovaná listina (obr. 1), podle všeho z jara roku 1220, ve které Jimram jakožto fundátor (zakladatel) přímětického kostela předává patronátní právo k němu (tj. právo dosazovat kněze, povinnost o kostel pečovat) opatu louckých premonstrátů Floriánovi. Kostelu je také vyčleněno pozemkové příslušenství, a to jeden lán s poddanými v Příměticích, další jeden lán s poddanými v Kuchařovicích a část lesa v Hlubokých Mašůvkách.

Slavnostní vysvěcení přímětického kostela v roce 1220, nejpravděpodobněji ve svátek sv. Markéty Antiochijské dne 13. července, celebroid sám vrchní představitel moravské diecéze, olomoucký biskup Robert zvaný Angličan. V onen den z části sepsaná, ve skutečnosti však mnohem později zpečetěná listina potvrdila a upřesnila Jimramův zakládací akt: Dárce (donátorem) patronátního práva ke kostelu je v této listině sám markrabě Vladislav Jindřich, který tak učinil „ku spásu duše své a svých předků“ na radu „urozeného pána Jimrama, purkrabího znojmského“. Biskup navíc na žádost markraběte postoupil přímětickému kostelu tzv. spiritualia (právo farní duchovní správy) s nárokem na desátky od poddaných Přímětic, Kuchařovic, Kravska, Mramotic a Hlubokých Mašůvek.

Zajímavé je, že asi o deset let později, když již markrabě Vladislav Jindřich byl po smrti (1222) a urozený Jimram mimo purkrabský úřad (1223), bylo patronátní právo k přímětickému kostelu zpochybněno a no-

Současná podoba farního kostela sv. Markéty Antiochijské v Příměticích.

vým zeměpánem Václavem I., králem českým, patrně uzurpováno zpět. Dost možná se tak stalo kvůli tomu, že listina biskupa Roberta z července 1220 se „někde na cestě“ k louckému příjemci ztratila. Loučtí premonstráti se však nevzdali a dosáhli v Olomouci toho, aby listina s biskupovou pečeti byla dodána dodatečně.

Aby dar přímětického kostela byl právně nezpochybnitelný i ze strany panovníka, pána Přímětic, nechal si loucký opat (opět dodatečně!) vyhotovit listinu o právním pořízení z 2. dubna 1233, kdy patronát kostela „v naší vesnici“ Příměticích daroval znovu Louce moravský markrabě Přemysl, tehdy v odboji vůči staršímu bratrovi, králi Václavovi (obr. 2).

Markrabě Přemysl však na jaře roku 1239 zemřel. Loucký opat proto měl za nutné, aby byla sepsána ještě čtvrtá listina. Při osobním pobytu na znojmském hradě

Z OBSAHU:

Stalo se před 100 roky --- 3

Morové památky ve Znojmě
--- 7

Rozhovor s varhaníkem
a varhanářem L. Kabilkou _ 8

333 slov

otce Jindřicha Čoupa

Milí čtenáři, přírodovědci se snaží detekovat v rostlinách i živočišných strukturu DNA. Než budete číst dál, zkuste si sami pro sebe říct, co by asi mohlo být takovou DNA křesťanství?

V literatuře nebo ve filmech se občas objeví nějaká ta karikatura kněze, řeholníka nebo věřícího: můžeme si vzpomenout třeba na „velebnost“ či Kelišovou z filmů o Slunci a senu, postavu kněze ze seriálu Vinaři či Haškova polního kuráta Katze. Svět si z nás věřících někdy dělá legraci. To proto, že my sami k tomu svým životem kolikrát poskytneme materiál. Ale zpět k otázce po DNA křesťanství.

Prožili jsme Velikonoce, Letnice, Slavnost Nejsvětější Trojice, Boží Tělo a prožíváme měsíc Nejsvětějšího Srdce. To vše nám napovídá. Pro mne tím základním v křesťanství je Ježíš, kterého jedna stará kytarová píseň opěvuje jako Lásku, Radost, Pokoj, Život, Domov. Křesťanství je Ježíš a Ježíš je Život. Tak jde v křesťanství především o život, o život věčný. Hospodin, Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův je Bůh živý a živých. Ve čtvrté eucharistické modlitbě Církve Boha opěvuje: „Ty jsi jediný Bůh, živý a pravý, jsi dřív, než začal čas a žiješ navěky a přebýváš v nedostupném světle. Tys jediný dobro a zdroj všeho života, všechno jsi stvořil a naplňuješ svým požehnaním a všem dáváš své světlo a radost.“

Zvlášť Janovo evangelium doslova překypuje životem. Ježíš je Boží Syn, který sestoupil z nebe, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Ježíš je chléb, který sestupuje s nebe a dává život světu. Ježíš je dobrý pastýř, který dává život za své ovce, aby měly život a měly ho v hojnosti. Právě v něm se naplňuje naděje starozákonního žalmisty, který volá: „Ukážeš mi cestu k životu, ...“ V Ježíši nám Bůh tuto cestu ukazuje, protože On je Cesta, Pravda, Život a Vzkříšení!

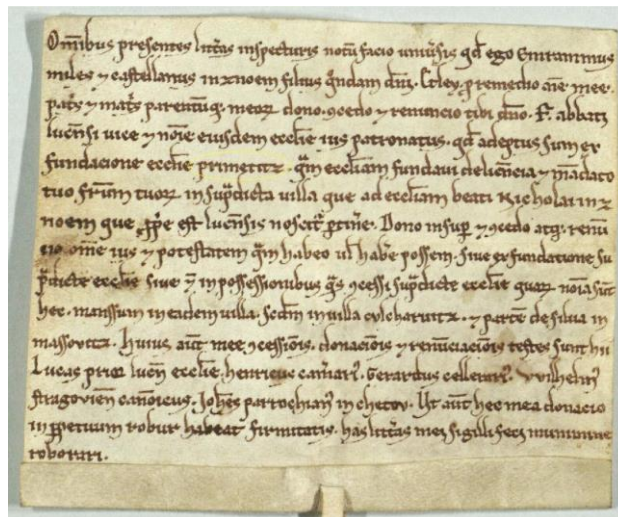
V čase Círky je tato plnost života darovaná v Ježíši Kristu ukryta ve svátostech. Proto je nepochopitelné, jak je možné, že se katolický křesťan někdy straní svátostí: jde ke svátosti smíření jednou za rok a protože už „dlouho nebyl u svatě zpovědi“, tak ani nechodí ke svátému přijímání. Vždyť právě v nich nás Ježíš stále žehná životem, abychom nebyli karikaturami křesťanů, ale aby na nás byl zřejmý Kristův život.

Přeji vám pěkné léto s Ježíšem! Amen.

ji v přítomnosti významných svědků dne 29. června 1239 definitivně zpečetil sám král Václav I. Tentokrát byly jasně připomenuty předchozí darovací úmysly markrabat Vladislava Jindřicha a Přemysla a kromě již tradičního Václavova úmyslu „za spásu své duše a duší předků“ zde nově vystupuje i panovníkův úmysl odškodnit loucký klášter „za pohromy“, patrně války s rakouským vévodou Fridrichem II. Bojovným, jež se Znojemska dotkly. Finální stvrzení přímětické fary co by fary premonstrátské pak představuje pátá listina, jejímž vydavatelem dne 2. července 1241 byl sám papež Řehoř IX.

Pětí výše popsanými listinami se tak panství louckého kláštera nad kostelem sv. Markéty a menší částí Přímětice stalo nezpochybnitelné. Větší část vesnice s hospodářským dvorem však zůstala pod panstvím znojemského hrada a zůstala tak až do třicetileté války, kdy ji panovník v roce 1624 prostřednictvím svého moravského gubernátora kardinála Ditrichštejna věnoval nově založené jezuitské koleji ve Znojme. Nejnámějším přímětickým farářem je kněz, hudebník a přírodovědec světové pověsti P. Dr. Prokop Diviš, který zde působil v letech 1736-1765. Jemu je věnován památník z roku 1936 před kostelem. V Divišově době postavili jezuité na opačném konci vesnice svůj věhlasný křížový sklep.

Po zrušení louckého kláštera v červenci 1784 rozhodnutím císaře Josefa II. přešel přímětický patronát kostela i s částí obce

Listina z roku 1220 dokládající založení kostela v Příměticích (obrázek 1).

nejprve na moravský náboženský fond a pak roku 1789 na hrabata Ugarte, kteří koupí nabylí „statek Přímětice“ jako nové panství vytvořené z částí zrušeného louckého kláštera a jezuitské koleje ve Znojme (ta byla zrušena již roku 1773). Za velké napoleonské bitvy u Znojma, od 10. do 12. července 1809, kdy farní správu vedl P. František Kratochvíl, se budova přímětické fary stala hlavním štábem naší tehdejší císařsko-královské armády. Štábu velel osobně arcivévoda Karel, bratr císaře a krále Františka I.

Po zrušení patrimoniální správy a zavedení okresní soustavy a obecního zřízení se Přímětice roku 1850 staly samosprávnou obcí s volenou obecní radou a starostou v okrese znojmském. Ke Znojmu byly Přímětice připojeny 1. srpna 1976.

Jiří Kacetl

Listina z roku 1233 dokládající darování patronátu přímětického kostela Louce (obrázek 2).

**Farnost Přímětice
vás srdečně zve na oslavu
800. výročí posvěcení
kostela v Příměticích.
V neděli 12.7.2020 ve 14 hod.**

Program:
Mše svatá před kostelem slavená
novoríšským premonstrátským
opatem P. Rudolfem Kosíkem.
Krátký historický exkurs
PhDr. Jiřího Kacetla.
Všelidová veselice na farní
zahradě s občerstvením,
tombolou a koncertem
skupiny Květinka.

Stalo se před 100 roky: rok 1919 očima farních kronik a dobového tisku (část 2.)

*V minulém čísle našeho zpravodaje jsme se věnovali událostem náboženského života ve Znojmě, které zaznamenaly farní kroniky k roku 1919. Tentokrát se zaměříme na informace z dobového tisku, a síce z českého katolického týdeníku *Ochrana*, který o náboženském životě v našem městě přinášel nejvíce údajů. Zmíněny jsou především události kolem kostela sv. Michala, který se po vzniku první republiky stal ústředním kostelem českých katolíků ve Znojmě. (Text je ponechán v původním znění.)*

Ochrana 16.1.1919:

Česká mluva v našich chrámech brzy bude plně rovnoprávnou. Příslušné kroky již učiněny. Na **Hradišti** následkem změněných poměrů dosavadní farář Josef Pohl, českého jazyka jen málo znalý, odešel na odpočinek a místo něho přichází **farář Václav Bělohávek**, homiletický spisovatel. Mluví mimo mateřské češtiny německy, francouzsky, anglicky, italsky a španělsky.

Ochrana 27.2.1919:

Drzá kostelní krádež spáchána byla minulý týden ve Znojmě. Někjaký dlouhoprsták „vypůjčil“ si nějaké věci v filiálním kostele u sv. Michala. Některý den v týdnu od 16. do 23. února otevřel si zloděj paklíčem železné dvěře proti klášterní škole a vlezl do kostela. Tímže paklíčem dostal se do svatostánku a ukradl odtud monstrenci i s Tělem Páně. Potom vzal Panně Marii s krku bílou stužku se stříbrným starobylým křížkem. Též všechny nové svíce na hlavním oltáři a na oltáři sv. Jana Nepomuckého vzal s sebou. Do sakristie se též dobýval, ale nebylo možno, aby svým paklíčem těžký zámek otočil. Po pachateli ani stopy. Ve svatostánku zůstal vězeti velice primitivní, neumělý paklíč. Byl to vlastně jen trochu silnější drát, na jednom konci trochu ohnutý a trochu za studena klidivem sploštělý. Nebylo možno jej vytáhnouti. Krádež objevila v sobotu o 3. hodině odpolední paní Kopečná, která přišla poklidit v kostele a sakristii před nedělní bohoslužbou. Vidí, že je svatostánek otevřen. Honem běží do kláštera otců dominikánů krádež ohlásit. P. farář Svoboda ihned vydal se na cestu, aby místo krádeže prohlídl. Po pachateli zbyla mimo paklíč jen jedna stopa: když vstupoval k oltáři, zanechal na červené sametové podušce otisk své levé boty; když pak se vracel, šlápl na podušku touže nohou. Z počátku se myslelo, že krádež provedl asi nějaký voják, ale elegantní bota americké formy poukazuje na jiného původce. Den, kdy se krádež stala, nedá se určit. Cena ukradené monstrence není veliká; byla mosazná, pozlacená – ale pěkně pra-

covaná. Tělo Páně vzal neznámý ničema s sebou. Nebylo nikde nalezeno. Celé české společnosti ve Znojmě se zpráva o krádeži v kostele, kde se obdívá česká bohoslužba, nemile dotkala.

Ochrana 6.3.1919:

Papežský nuncius ve Znojmě. Ke své cestě z Vídně do Prahy k prezidentu Masarykovi zvolil si právě úterek m. t. večerní vlak – první, jenž nebyl propuštěn přes hranice, protože právě nařizováno bylo uzavření hranic pro nastávající kolkování bankovek. Rakouský vlak zůstal v Recí se všemi cestujícími; teprve po dlouhém vyjednávání přijela pro nuncia lokomotiva s jediným vozem a přivezla ho do Znojma, odkudž cestoval dále do Prahy. (Pozn.: Ve středu dorazil nuncius do Prahy, kde s prezidentem Masarykem jednal o otázkách církevních.)

Ochrana 3.4.1919:

První postní české kázání u sv. Michala (vždy v neděli o 3. hod. odp.) se těšilo velké pozornosti a hojně návštěvě. Řečník ukázal na spousty, jež válka způsobila, obhájl stanovisko církve, že Bůh, dav jednou lidstvu svobodnou vůli, nemůže mu ve vedení války bránit. Promluvil o tom, jak mnozí ztratili za války hlavu, to je hlavu víry. Těm nelze pomoci, za ty třeba se modlit. Jiní byli zraněni a těm chce duchovními léky pomoci. Ku kázání dostavilo se i mnoho lidí z okolí.

Ochrana 3.4.1919:

Jak vyhlíží česká bohoslužba ve Znojmě. Ve „Znaimer Tagblattu“ byla zpráva, že prý Češi chtějí i v kostele „čechisovat“. Proto nyní pěkně s pravdou ven! Češi (jichž Němci udávají nyní 34 %, ale dle pravdy je jich o mnoho více!) mají pouze u Dominikánů o ½ 7. hod. ráno kázání a po něm mši sv. – víc nic. Pro české školní děti (je jich 1100) jest v kostele u Kapucínů o 8. hod. mše sv. s exhortou. Pak si pořádá spolek „Mariánská družina“ české požehnání v kostele sv. Michala o 3. hod. odpolední. – Tot' vše, tot' česká bohoslužba pro české věřící za celý týden!! (Pro vojsko je od minulé neděle o 10. hod. mše sv. s kázáním u sv. Michala). Co mají Němci? V neděli: u sv. Mikuláše 3 mše sv., 2 kázání, požehnání; u Dominikánů 5 mší sv., 2 kázání, požehnání. U Kapucínů: 2 mše sv., 1 kázání a požehnání. Sv. Alžběta: 1 mše sv. s kázáním. Sv. Michal: 2 mše sv. s 2 exhortami. Dohromady mají Němci v neděli 8 mší sv., 6 kázání, 3 požehnání. Mimo to je po celý týden v kostelích bohoslužba jen německá! Kde je těch 34 % české bohoslužby?! A k tomu mají Čechové mlčet? Žádáme jen spravedlnost!

Ochrana 17.4.1919:

Letoší pašie na květnou neděli byly opět velice dojemně zapěny v kapucínském a dominikánském chrámu Páně. Všechna čest za to znojemskému dobrovol. čes. kostelnímu sboru zpěváckému. Velmi zdařile tyto sborové zpěvy nacvičil s pomocí naší neúnavné organistky slečny Jelušky Novotné náš milý český kazatel P. Karel Zháněl.

Oprava varhan u sv. Michala ve Znojmě jest šťastně skončena. Bylo třeba opravy důkladné, aby stroj pracoval přesně a zněl opět plně krásným hlasem svým, neboť varhany byly „odborně“ pokazeny. Opravu provedl osobně p. Vojtěch Káš, stavitel varhan z Brna.

Česká postní kázání konaná letos u sv. Michala ve Znojmě vldp. farářem Bělohávkem O. Cruc. c. r. s. z Hradiště u Znojma těšila se velké oblibě, jak dokazovala neočekávaně velká návštěva kostela a napjatá pozornost posluchačů.

Ochrana 24.4.1919:

Slavnost vzkříšení Páně konala se v kostele sv. Michala. Pro náš lid vydařila se skvěle. Velkolepý průvod, jehož se zúčastnily bílé družičky, čestná vojenská stráž; p. t. důstojníci a tisíce našinců, vedl za asistence několika kněží bývalý dp. farář u sv. Mikuláše Josef Svoboda.

Ochrana 18.5.1919:

Oslava 1. máje se ve Znojmě skvěle vydařila. Zúčastnili se jí všechny politické strany. Naše „Lidová Jednota“ požádala, aby byly ten den obětovány služby Boží za naši milou vlast. Příprav se ujal nadšeně vldp. P. Ambrož. V plničském chrámu Páně u sv. Michala sloužil tedy vldp. P. kvardián za četné asistence slavnou mši sv. Lid pěl „Ejhle oltář“ a dámský sbor proctěně zapěl na kůře dvě složky mariánské a modlitbu za vlast. Odpoledne na požádání bylo i české požehnání za hojně účasti.

Ochrana 19.6.1919:

Česká mše sv. v kostele u sv. Michala jest od této neděle (28. června) již o 9. hod., ne jako dříve o 10. hod. dop. Jsou tedy nyní české mše sv. ve Znojmě: o půl 7. hod. u Dominikánů, o 8. hod. u Kapucínů, o 9. hod. u Jesuitů.

Průvod Božího Těla vydařil se letos ve Znojmě lépe a krásněji, než v letech minulých! Ač kdosi roztrušoval, že letos průvodu nebude, nedali se lidé dobré vůle zmásti a súčastnili se čtvrtěčního vyznání víry před celým městem v počtu čtenějším, než jindy. Malebnosti dodaly průvodu družičky,

jichž se sešlo tolik, že jich nebylo takřka možno ani ovládnouti. Slavnostně-radostnou náladu udržovaly dvě hudby, posádková totiž, která vzorným přednesem krásných pochodů všeobecně se líbila, a potom osm trubačů, kteří se vyznamenali svými krásně sehranými vážnými a slavnostními melodiemi. A ještě něco bylo při letošním průvodu nového! Členky růžencového sdružení modlily se letos hezky ve své mateřštině při průvodu a nikdo se nad tím nepohoršoval! Ona ta křesťanská láska přece by dokázala překlenouti propasti největší, a usmířiti, co se zdá nesmířitelným.

Ochrana 3.7.1919:

Na sv. Cyrila a Metoděje, patronů českých, je slavná česká mše sv. o 8 hod. u Kapucínů, o 9 hod. u Jesuitů. Odpoledne slavné kázání o 3 hod. (DP. kaplan Karel Zháněl), pak slavné požehnání s asistencí.

Protináboženské rejdy na znojemské radnici. V minulém zasedání správní komise byl podán návrh, aby zrušeny byly smlouvy, jež uzavřela před lety obec znojemská s farním úřadem u sv. Mikuláše a u sv. Kříže. Obec totiž platí oběma kostelům dohromady nyní 1 varhanici a 1 choralistu. Mimo to přispívá obec na hudebníky a zpěváky oběma kostelům při zpívaných mších sv. Za to dostává obec ročně 1200 K od fary u sv. Kříže a nějakou malíčkovost od chudíčkého kostela sv. Mikuláše. Není tedy zatížení obce tak veliké, jedná se jen o několik set korun.

Smlouvy s farními úřady o církevní hudby byly na zasedání správní komise ve Znojmě dne 26. června zrušeny. Dr. Mareš omílal svoji známou písničku protikatolic-kou: to pak by si mohli přijít i židé, protestanti, mohamedáni a starokatolíci, aby jim obec platila bohoslužbu.

Ochrana 10.7.1919:

Pout' českého Znojma do Mašůvek konala se letos jako obvykle v neděli po sv. Cyri-la a Metoději. Průvod vedl vldp. Ambrož Podhradský, O. Praed. Ráno sloužil o 6. hodině v chrámu Páně u sv. Michala mši. s požehnáním, po níž průvod vyšel. Ačkoliv byl letos průvod bez muziky, zúčastnilo se ho přece jen mnoho dětí, malých družiček i větších, jež nesly krásně ozdobenou sošku Panny Marie. Velký zástup mužů i žen průvod zakončoval. Zvláštní zásluhy o tuto pout' uspořádáním a sestavením družiček, ozdobou sochy marián. získala si pí Novotná, známá dobrotitelka českých bohoslužeb ve Znojmě.

Ochrana 7.8.1919:

Novou monstranci místo oné, kterou letos v postě dosud nevpátráný zlosyn ukradl, zakoupilo Růžencové sdružení z milodarů navštěvovatelů českého požehnání u sv. Michala a jiných dobrodinců.

Ochrana 14.8.1919:

Ve čtvrtek 7. t. m. **pochovali jsme pana radu Brychtu.** Pochovali jsme ho, jak málokterý kněz-penzista pohřben bývá. Těch přes 50 kněží, kteří z blízka i dále přispěchali prokázat mu čest poslední, ti zástupci státních úřadů, středních škol atd., kteří se zúčastnili neohlášeného oznámením úmrtním výkropu v domě smutku ve Znojmě, ba zúčastnili se i všech pohřebních obřadů v Louce, zástupy Čechů znojemských, farníků louckých a vrboveckých, všechno to dokazovalo, jaké účt se těšil pan rada, jsa, jak výstižně s kazatelnou louckou ukázal pan prof. Kobza, knězem-chudákem, přítelem-dobroditelem, bratrem-rádcem. Bud' s Bohem a na shledanou drahá, zlatá duše kněžská!

Ochrana 21.8.1919:

Ve zdejší nemocnici na Vídeňce **zemřela 27. srpna sestra Marie Ordonia Kočiočková**, ve věku 25 let na hnisavé tuberkule plic, jež si uhnala ve službě ošetřovatelky. Byla pohřbena na zdejším městském hřbitově za hojně účasti duchovenstva a známých. Jest letos již druhé úmrtí řeholní ošetřovatelky ve zdejší nemocnici následkem nákazy od nemocných ošetřovanců. Druhá oběť nezištné křesťanské lásky! A svět? Ten široký svět?! Ten má pro sestry jen slova hany a potupy za všechnu jejich obětavost! Tím větší bude aspoň věčná odměna těchto hrdinek křesťanské lásky k bližnímu!

Ochrana 25.9.1919:

Začátek školního roku na českých školách obecných i měšťanských ve Znojmě byl v úterý dne 16. září. Děti sešly se v přečetném počtu v kostele u Kapucínů o 8. hod. ranní. Po krátké promluvě, v níž bylo apelováno na rodiče, aby si nedali bořiti v duších dětských to co sami vystavěli, začala mše sv. při níž doprovázela zpěv dětský sl. J. Novotná hrou na varhany. Po mši sv. odebraly se děti do svých školních budov. Dozor v kostele měli pp. katecheté českých škol. Lid se velmi nelichotivě vyslovoval o tom, že byla bohoslužbě přítomna ze všech učitelských sil jen jedna učitelka! Zapamatujeme si!

Ochrana 9.10.1919:

Trpce je od mnohých rodičů na to žalováno, že na obou měšťanských školách (chlapecké a dívčí) jakož i na chlapecké obecné škole **modlitba před vyučováním a po vyučování byla odstraněna.**

Ochrana 16.10.1919:

Katechetou české měšťanky chlapecké ve Znojmě byl jmenován dosavadní kaplan v Nedvědicích u Tišnova dp. Jan Procházka. **II. kooperátor u sv. Mikuláše dp. Karel Zháněl** přestěhoval se tento týden do Brna jako II. kaplan při biskupském chrámu Páně na Petrově.

Ochrana 23.10.1919:

Na rozloučenou s P. Karlem Zhánělem. Chudák dobrý, kněz horlivý a nebojácný, štítu čistého, originální, svérázný a vždy pohotový, jak při svých kázáních tak i v řečech politických. Škoda ho pro Znojmo, škoda ho i pro zdejší lidovou stranu, jíž založil a s dp. Ambrožem Podhradským, knězem řádu dominikánského, horlivě a sebeobětavě vedl. Po v Pánu zesnulém a nezapomenutelném P. Al. Brychtovi ujal se též nezištně přes přetíženosť v duchovní správě, ve školách, ve své politické straně a v Národním Výboře, administrace „Ochrany“, v níž se též svědomitě a zdařile uplatňoval.

Ochrana 30.10.1919:

28. října oslavili jsme ve Znojmě trochu jináč, než bylo původně ohlášeno... Zpívaná slavná mše sv. pak byla sloužena již o 8. hod. ranní. Sloužil ji p. prof. Kirsch za asistence P. kvardiána Jarosl. Dočkala a P. Hrozny, O. Cap. Kostel sv. Michala byl plný a vše pělo s nadšením naši krásnou píseň mešní „Ejhle oltář!“ Po pozdvihování zapěly zpěvačky sl. Idy Novotné dojemnou modlitbu za vlast. Po bohoslužbách odebraly se zástupy z kostela na Náměstí svobody na tábor lidu pořádaný společně všemi zdejšími politickými stranami kromě čs. sociální demokracie.

Ochrana 6.11.1919:

Bohoslužby za padlé čs. vojny a legionáře sloužil dominikánský převor vdp. P. Augustin Strnad v pondělí 3. t. m. o 9. hodině za spolupůsobení posádkové hudby. Bohoslužeb se zúčastnili mimo důstojnický sbor pan prezident kraj. soudu Samsour, p. místodrž. rada Bach, mnoho jiných pánů a dam z české společnosti znojemské a legionáři. Posádková duchovní správa vojenská ve Znojmě byla přeměněna opět ve **výpomocnou vojenskou duchovní správu.** Vedením této byl pověřen dominikánský konvent.

Ochrana 13.11.1919:

Kaplanem u sv. Mikuláše ve Znojmě byl jmenován **dp. Jan Jeřábek**, dosud kaplan v Louce u Znojma. **Kaplanem v Louce** pak dp. Vojtěch Körner, kaplan z Českých Křídlovic.

Z řádu dominikánského. P. Zdislav Luskač O. Praed, býv. posádkový kurát a kaplan u sv. Kříže ve Znojmě, přeložen byl do konventu v Uh. Brodě.

Jednatel Jednoty ve Znojmě po dp. Karlu Zánělovi zvolen byl dp. Jan Jeřábek, kaplan u sv. Mikuláše. Týž dp. vyslán byl Jednotou do okr. Národ. Výboru a do okresního i místního sboru osvětového a převzal vnitřní organizační záležitosti Jednoty i Odborové organizace křesťanských služebných.

Ochrana 4.12.1919:

P. Alois M. Capoušek, dosud konventuál řádu sv. Dominika v Uh. Brodích, jmenován byl kooperátorem u sv. Kříže ve Znojmě.

Ochrana 11.12.1919:

V úterý 2. t. m. **zemřel** zaopatřen sv. svátostmi po kratičké nemoci **dp. Frant. Klötzl**, beneficiát u sv. Alžběty a učitel ná-

boženství na soukromém německém dívčím lyceu ve Znojmě. Pohřbu konaného v pátek 5. t. m. dopoledne účastnila se skoro celá zdejší německá společnost.

Ochrana 24.12.1919:

Česká sylvestrovská pobožnost koná se ve středu 31. tm. u sv. Michala o 6. hod. večerní. Slavnostní kázání laskavě převzal ob-

líbený kazatel vldp. Bělohlávek O. Cruc., farář z Hradiště. Po kázání je slavné pozhánání s chvalozpěvem „Bože, chválíme Tebe!“

uspořádal Ondřej Lazárek

Zamyšlení nad koronakrizí

Vzpomínám si, jak jsem seděla u dětské lékařky s měsíčním miminkem a dvě holky školního věku se bavily o tom, že zítra zavřou školu. Cože? Proč? Kvůli koronaviru? To je divný, vždyť ten je přece v Číně. Nebo že bych už dlouho neviděla zprávy? Tak jo, zavřeli školy, to nevádí. Děcka budou mít delší prázdniny. Moje děti zatím do školy nechodí, školka funguje.

Za tři dny nefunguje školka. No nevádí, budeme s dětmi víc spolu. Můj manžel jezdí do práce do Rakouska. Až z televize jsem se dozvěděla, jak je vlastně nebezpečný. Je to pendler a jezdí do zahraničí. Raději to nebudu nikde říkat nahlas.

Od čtvrtka zavírají hranice! A co teď? Otec 4 dětí bude bez práce? Co se to děje? Tak jo, užijeme si sebe jako celá rodina. Vlastně je to super. Manžel bude mít čas pro mě a děti. První společná rodinná aktivita je šití roušek. Vytahují zbytky látek a šijeme. Aspoň se to zužitkuje. Od jedné farnice lékařky přichází prosba o roušky do nemocnice, konkrétně na léčebnu dlouhodobě nemocných. Rozesílám zprávu několika dalším lidem a roušky na léčebnu putují v hojném množství. Díky!!! Roušky se musí teď nosit, kdykoliv jdeme ven. Moje děti sice baví jejich veselé vzory, ale nosit je stejně nechtějí. Je to divný, mlží se mi brýle a připadám si jako v náhubku.

Lidem nad šedesát pět se nedoporučuje vycházet ven. Začínám se obávat o své rodiče, jsou přece riziková skupina. Když jedu do obchodu, zavolám mamce, jestli něco nepotřebuje a zajedu do Znojma autem. Moje řidičské sebevědomí rázem stouplo. Silnice jsou téměř prázdné, ani s parková-

ním není problém. Přes Hnanice, kde bydlíme, najednou nikdo nejezdí, jen prázdný autobus a policie, aby zkontrolovala hranice. Mamka potřebuje vajíčka, mouku, kvasnice, mléko a máslo. Děti nechám u rodičů a jedu do Lidlu nakoupit. V autě se z rádia dozvídám, že největší přenašeči jsou vlastně děti. Snažím se rychle nakoupit. Roušku, rukavice, dezinfekci a jedem. Začínám mít divný pocit, když беру nákupní košík - co když na něj sáhl někdo nakažený a já to chytanu? Je to ale potvora ten virus, že přežije tak dlouho venku.

V Lidlu je hrobové ticho. Asi aby bylo slyšet, kdyby někdo zakašlal, a všichni mohli v panice utéct ven. Zpod roušek jsou vidět podezřívavé a vyděšené pohledy. Z nákupního seznamu vezu jenom mléko a máslo. Po mouce, vajíčkách a kvasnicích zbyl prázdný regál. S respektem a rouškou jdu k rodičům a celou dobu přemýšlím, jestli je náhodou nemohu nakazit. Hrozně bych si to vyčítala. Mamka mi s úsměvem předává děti a já jí nákup. Prý nemám šaškovat, mám si tu roušku sundat a jít na kafe. Asi se přestanu dívat na zprávy nebo z toho budu paranoidní.

Začínají mi chybět setkání s přáteli a s širší rodinou. A hlavně mi chybí návštěva kostela a účast na mši svaté. Otec Ladislav Bublán vysílá mše na facebooku přes internet. V televizi jsou mše taky, takže si můžu i vybrat, kam "zajít" na mši. Možná je to čas začít přemýšlet o jiných věcech a mši prožívat také jinak. Děti si během mše spokojeně hrají. Já je nemusím okřikovat, ať jsou ticho a nelítají.

Ilustrační foto archiv redakce.

Velikonoce jsme také mohli prožít úplně jinak. Například na Zelený čtvrtek jsme s rodinou opékali maso a placky na ohni, jako připomínku poslední večeře. No, má to něco do sebe, ale kostel je kostel. Víím, že někdy se mi tam nechce, ale najednou, když nemůžu, těším se jako dítě, až zase budu moci. Nejvíce mi chybí společné slavení mše svaté s ostatními a hlavně svaté přijímání. Až teď si uvědomuji, že je velkým darem mít možnost chodit na mši svatou.

Celé to období nebylo lehké. Často jsme myslela na opuštěné lidi. Ráda ale vzpomínám na čas strávený s nejbližší rodinou a specifický "koronahumor." Jen závěrem pro zasmání: „V televizi říkali, že do obchodu stačí jen rukavice a rouška. Kecali! Ostatní měli i kalhoty a košili“. Anebo zastavení křížové cesty: „Veronika sehnala pro Pána Ježíše roušku“.

Eliška Juráková

Senioři na základní škole v Kuchařovicích

My senioři (z klubu KLAS) máme velmi bohatý program a pořádáme různé aktivity, které společně plánujeme a realizujeme.

Jednoho dne jsme se shodli na tom, že navštívíme Základní školu v Kuchařovicích. Tato akce byla plánována dopředu i proto, že jsme chtěli vstoupit na půdu školy při jejím plném provozu. Rozhodli se tu totiž pro trochu „jinou“ školu, protože její vzdělávání je založeno na waldorfské pedagogice. Alternativa v základním školství, to je pro nás lákavé. Mnozí z nás, dříve profesí učitelé, sledují vzdělávání svých vnuků v roli

prarodiče. A to všechno se propojilo a návštěva se uskutečnila.

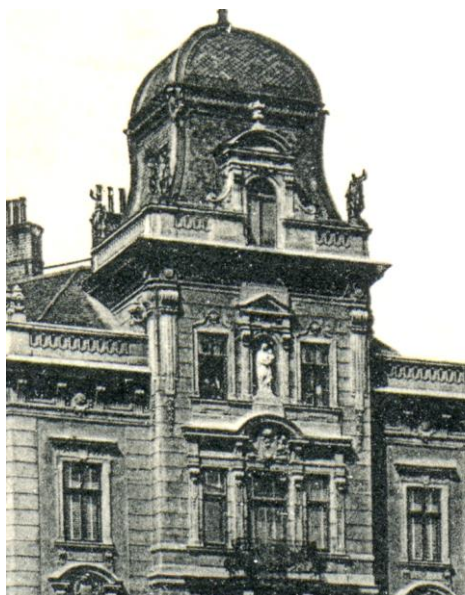
Prohlédli jsme si prostory velmi pěkné venkovské školy, jednotlivé třídy. Žáčky v plné práci jsme sice při výuce vyrušili, ale setkání bylo oboustranně aktivní a velmi milé. Žáci byli sdílní a zvědaví. My jsme vzpomínali na svá školní léta a měli jsme možnost porovnat své životní zkušenosti z doby našeho dětství s tím, co dnes sdílíme se svými vnoučaty. Jaké proměny se dějí v dnešní škole, jak jiný je přístup dnešních učitelů od doby našeho dětství. Bylo

pro nás inspirativní nakouknout do venkovské školy, kde se všichni navzájem znají a spolupracují nejstarší s těmi nejmladšími, jak je tato spolupráce důležitá pro další rozvoj dítěte. Setkání v nás probudilo dávno zapomenuté vzpomínky.

Ve druhé části programu jsme se setkali v prostorách družiny s paní ředitelkou Alenou Vavrouškovou, která trpělivě odpovídala na nekončící dotazy.

znojemští senioři

Mariánský dvůr na Mariánském náměstí

Mariánský dvůr se sochou P. Marie v průčelí.

Starší generace si bude dominantu Mariánského náměstí pamatovat jako ředitelství Okresního ústavu národního zdraví (OÚNZ) Znojmo, avšak dům č. 6 má pocho-pitelně mnohem starší a vznešenější histo-rii. Postavil jej jako svůj činžovní dům známý znojemský stavitel Johann Unger v roce 1898 v podobě neobarokního velko-městského paláce. Do nejrepresentativněj-

šího prvního patra domu se ihned nastě-hovali velmi vážení nájemníci: baron Otto Seefried na Buttenheimu a z Hanenbachu (1870-1951) a jeho choť Alžběta (1874-1957), princezna bavorská, dcera rakouské arcivévodkyně Gisely Habsbursko-Lotrinské. Právě Alžběta coby nejstarší vnučka císaře a krále Františka Josefa I. a císařovny Alžběty "Sisi" na sebe přiroze-ně poutala u tehdejší znojemské veřejnosti velkou pozornost! Vznešená rodina zde se svými pěti dětmi bydlela až do roku 1906.

Ve středovém výklenku horního patra rizalitu stávala jako domovní znamení krásná keramická socha Panny Marie s Je-žíškem, patrně z produkce místní císařsko-královské Odborné školy keramické. Odtud název domu - "Marienhof = Mariánský dvůr". Před domem pak stávala starší em-pírová kaple Panny Marie Pomocné, zbo-řená komunisty v roce 1952 kvůli výstavbě kolosálního pomníku Rudoarmějce. Socha byla z výklenku rizalitu domu bohužel také odstraněna a nahrazena oknem. V dobách OÚNZ budově vévodila komunistická pěti-cípá hvězda. Možná by stálo za to součas-nému majiteli opět vnuknout myšlenku návratu sochy na původní místo. Originál sochy je deponován v muzeu, bylo by mož-né zhotovit repliku.

Jiří Kacetl

Socha Madony v depozitáři Jihomoravského muzea.

Před sto lety se narodil P. Jan Bula

Před sto lety, 24. června 1920, se Marii a Antonínu Bulovým v Lukově u Moravských Budějovic narodil syn Jan. Před pěti lety, 19. prosince 2015, byly při zvláštním obřadu v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla slavnostně zapečetěny přepravní schránky s dokumenty obsahujícími materiály o mučednické smrti kněží Jana Buly a Václava Drboly. Tím skončila několik let trvající diecézní fáze kanonizačního řízení k jejich blahorečení, při které byly prostudovány a zdokumentovány všechny dostupné pra-meny a vyslechnuto mnoho svědků.

Zamyšlení brněnského diecézního biskupa Vojtěcha Cikrleho při příležitosti 100. výro-čí narození P. Jana Buly:

„Ukázalo se, že případ „Babice“ měl dvojí cíl. Jednak vyvolat strach, jednak dis-kreditovat církev jako morální autoritu. Hlavním úkolem však bylo získání a upev-nění totalitní moci. Obřad v katedrále před pěti lety, kterým se ukončovala diecézní fá-ze procesu blahorečení obou kněží, ve mně vyvolal i množství osobních vzpomínek. Tzv. babický případ vzbudil mou větší po-zornost v době, kdy jsem byl na společně dovolené se synem jednoho z vězňůných

účastníků babických událostí. Toužili jsme poznat, jak se vše ve skutečnosti odehrálo a kdo za tím vším skutečně stál. Později jako kněz a biskup jsem získával hlub-ší vhled prostřednictvím osob-ních svědectví kněží, především Mons. Jana Podveského a Mons. Josefa Valeriána, a díky dokumen-tům zveřejňovaných Úřadem do-kumentace a vyšetřování zločinů komunismu. Po zahájení kanoni-začního řízení v naší diecézi také studiem příslušných spisů. Případ je ovšem mnohem širší. Ze sto sedmi lidí odsouzených v této kauze bylo jedenáct popraveno, zbývající se „rozdělili“ o téměř čtrnáct set roků těžkého vězení. Dva kněž-ští kandidáti blahorečení tedy symbolicky zastupují mnoho dalších nevinných a krutě postižených lidí, jejich dětí a dokonce vnučat.

Poselství babických událostí vnímám jako výstrahu před našimi laxními postoji vůči zlu už v jeho začátcích. Je varováním před ideologiemi dneška, které vystupují v převleku za dobrodince lidstva.

Jan Bula i Václav Drbola se jako mladí lidé rozhodli pro něco, co považovali v živo-tě za nejlepší, a zůstali svému rozhodnutí věrní i v těžkých chvílích triumfujícího zla. Vstoupili do života druhých svou ochotou jim sloužit a Bůh byl s nimi. Jejich odvaha a věrnost Božímu pozvání zůstávají i po de-sítkách let velkým svědectvím lásky i pro každého z nás.“

Zdroj: biskupstvi.cz

Morové umění ve Znojmě

město Znojmo, na které z jedné strany útočí Švédové a z druhé strany lidé kráčí v době moru s rakvemi na hřbitov. Dnes je bohužel tento výjev nezřetelný.

Pro dnešního Evropana byly velké epidemie něčím do nedávna nepoznaným. Přesto smrtelné nákazy nejrůznějšího druhu sužovaly evropské obyvatelstvo opakovaně a nevyhýbaly se samozřejmě ani našemu městu. Zejména zkušenost s pravým morem, který mnohokrát decimoval evropskou populaci, vedla ke vzniku specifického morového umění, jehož nejvýraznějším projevem jsou morové sloupy. Pojdme si připomenout některé památky, které ve Znojmě zhoubné epidemie připomínají.

Votivní morový sloup

Strašná morová epidemie propukla ve Znojmě v roce 1679. Tehdy měšťané přislíbili postavit sloup zasvěcený P. Marii, pokud bude řádění moru zastaveno. Ve městě platila přísná karanténní opatření omezující vstup do města i konání bohoslužeb. Mor ustal teprve po dlouhých měsících na svátek sv. Lucie 13. prosince 1680. Představitelé města s výstavbou slíbeného památníku neotáleli, a tak již v roce 1682 mohl být na Dolním náměstí vysvěcen jeden z nejstarších morových sloupů na Moravě. Kromě Immaculaty, stojící na vrcholu sloupu, nese ještě vyobrazení morových patronů sv. Šebestiána a sv. Rocha a ve výklenku soklu sv. Rozálie. Vedle nich si na sloupu zajistil místo také ochránce proti ohni sv. Florián a patron města sv. Mikuláš. Protože byl sloup vybudován na základě veřejného příslibu, patří mu rovněž přívlastek votivní (= příslibený).

Ochránce města proti moru

Jinou připomínkou na mor z let 1679-80 je oltářní obraz sv. Olympia v kostele sv. Michala. Ostatky tohoto římského mučedníka byly do Znojma přivezeny jezuiti v roce 1636 a sv. Olympius byl určen za spolupatrona města. V roce 1680 si ho zástupci města dokonce zvolili za zvláštního ochránce proti moru a přislíbili konat procesí v den výročí přenesení jeho ostatků (24. srpna) a tento slib také po dlouhá desetiletí dodržovali. Město Znojmo tak získalo svého vlastního přimluvece proti epidemii. Ve staré německé písni ke sv. Olympiovi se mimo jiné zpívalo: „Ochráňuj naše město a naši zem, před morem, hladem, válkou a požářem.“ U bočního oltáře s ostatky sv. Olympia je na obraze pořízeném po morové epidemii pod nohama světce zobrazeno

Morové oltáře

V kostele sv. Mikuláše a v kostele sv. Kříže vznikly kolem pol. 18. st. dokonce samostatné oltáře zasvěcené ochráncům proti moru. U sv. Mikuláše je to oltář sv. Šebestiána, který je vyobrazen na oltářním obraze, vedle kterého stojí velké sochy sv. Rozálie a sv. Rocha. (Na oltáři je umístěna soška P. Marie Chlebové.)

U kostela sv. Kříže je v poslední pravé kapli rovněž oltář sv. Šebestiána s jeho obrazem, který doplňují sochy sv. Karla Boromejského a sv. Rocha od Jiřího A. Heinze. Na oltáři byl zřejmě původně umístěn i menší obraz sv. Rozálie od Lukáše Krackera (dnes v kapli sv. Anny).

Za morový můžeme také označit oltář P. Marie Bolestné v kapli v Napajedlech. Pieta je zde obklopena morovými patrony sv. Šebestiánem a sv. Rochem a ve výklenku oltáře leží v jeskyni sv. Rozálie. Zřízení oltáře asi souvisí s epidemii cholery, která se Znojmem prohnala v roce 1832.

Jezuitský a kapucínský kostel samostatné morové oltáře nemají, ale i v nich najdeme vyobrazení světce vzývané při nebezpečných nálezích. V kostele sv. Michala je to např. sv. František Xaverský, který je zde zachycen v okamžiku smrti. V kostele sv. Jana Křtitele je pak dochován obraz se společným vyobrazením sv. Šebestiána a Rocha. Nese dataci 1832, kdy ve Znojmě řádila cholera. Zda obraz v tomto roce vznikl, nebo byl pouze nově upraven, není jasné.

Epidemie cholery

Poslední epidemie pravého moru se v Evropě objevily na počátku 18. století. To však neznamenalo, že by zdejší obyvatelé byli uchráněni jiných masově se šířících smrtelných nemocí. Jednou z nich byla i epidemie cholery, která byla do Evropy zavlečena z Asie. Ve Znojmě si v roce 1832 během několika týdnů vyžádala na 600 obětí, které byly pohřbeny na novém hřbitově zřízeném u kostela sv. Alžběty. Jejich památku zde připomínal velký litinový kříž, přenesený později na nový městský hřbitov, kde v jeho dolní části stojí dodnes.

Jinou připomínkou na řádění cholery ve Znojmě je tzv. cholerová kaple na Hradišti sv. Hippolyta vybudovaná v letech 1832-34, přestože na cholera na Hradišti tehdy nikdo nezemřel. Jedná se opět o votivní památku. Zdejší křížovnícký probošt Florián Lang totiž slíbil vystavět kapli zasvěcenou P. Marii, pokud se epidemie Hradišti vyhne.

Nejuctivnější ochránci proti epidemii

Sv. Šebestián (3. st.)

Jeden z nejpůvodnějších křesťanských mučedníků byl římským vojákem, který byl zabit v Římě při pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána. V roce 680, kdy v Římě řádil mor, byly jeho ostatky nesené městem a mor ustal. Atributy: zobrazen bývá jako mladík přivázaný u stromu nebo sloupu s množstvím šípů v těle.

Sv. Rochus (14. st.)

Pocházel z francouzského města Montpellier, kde také zemřel. Proslul jako poutník, který navštěvoval různá města v Itálii, kde pečoval o nemocné včetně nakažených morem. Když se jednou sám nakazil, uchýlil se na odlehlejší místo, kam mu podle legendy pes nosil jídlo.

Když v roce 1485 řádila v Benátkách velká morová epidemie, ukořistili Benátčané Rochovy ostatky v jeho rodišti, aby si sami zajistili ochranu proti moru. Atributy: poustevnícký plášť a klobouk, hůl, mušle, morová rána na noze a pes.

Sv. Rozálie (12. st.)

Tato poustevnice žila na různých odlehlých místech na Sicílii. Nakonec se usadila na hoře Pellegrino tyčící se nad mořem u Palerma. Zde byly její ostatky v roce 1624, kdy v Palermu řádil strašlivý mor, nalezeny a přeneseny do města. Mor rázem ustal a věhlas této zapomenuté světice zahánějící mor se rychle rozšířil po celém světě. Atributy: lebka, věnec růží, kříž, kniha, nejčastěji je zpodobněna, jak leží v jeskyni.

Sv. Karel Boromejský (16. st.)

Tento kardinál a milánský arcibiskup pocházející z významného šlechtického rodu proslul asketickým způsobem života a dobročinností. Ve své diecézi usiloval o reformu církevního života a zakládal různé nadace a útulky sloužící ke vzdělávání a péči o chudé a nemocné. Při velké morové epidemii, která v letech 1576-78 sužovala Milán, sám chodil ošetřovat nemocné a zaváděl přísná hygienická opatření. Atributy: kardinálský oděv, kříž, dýtky.

Jsem muzikant tělem i duší

Luboš Kabilka je nejen varhaníkem v Citonicích, ale i vystudovaným varhanářem.

Kdy jste začal hrát na varhany?

Musím začít trochu ze široka, protože to s tím souvisí. Na varhany, potažmo klavír jsem samouk. Začal jsem se učit v poměrně pozdním věku, asi čtrnácti let, ale už předtím jsem po klávesových nástrojích pokoušel, až pak na základní škole mě úplně uchvátilo, jak jeden spolužák z ročníku, Filip Smrčka, hrál na klavír, a já si řekl, že bych chtěl taky tak nádherně hrát. Oslovil jsem svoji třídní učitelku paní Chmelřovou, která taky krásně hrála na klavír, aby mě naučila alespoň základy. Tak jsem zůstal po škole na doučování se slabšími žáky, ti se učili češtinu a já noty, stupnice, tóniny atd. Za tyto základy jsem paní učitelce nesmírně vděčný, i přestože na to nebylo moc času, protože se základní škola chýlila ke konci a já musel odejít na učňák, ale díky těmto základům jsem se pak svojí pilí mohl dále sám zdokonalovat a rozvíjet.

Tehdy u nás v Citonicích ještě hrála naše dlouholetá varhanice paní Růžena Klemrová, ta mě však nechtěla k varhanám moc pouštět, protože byly ve špatném technickém stavu a měla obavy, abych varhanám neublížil, tak jsem se učil hrát doma nejprve na klávesy a poté na klavír, který jsem dostal od příbuzných. Poté však paní varhanice náhle zemřela a neměl kdo hrát, tak jsem se toho ujal, ale začátky byly těžké. Tuším, že to bylo v roce 2008 po Velikonocích. Uměl jsem jen jednu píseň „Vesel se nebes Královno“ a při mši jsem ministroval a pouze na konci mše jsem vyběhl na kůr a zahrál. Tato situace mě však donutila se pustit do cvičení a učení naplno a za pochodu jsem se sám učil basový klíč, hru na pedály a cvičil další a další písně a ordinárium.

Kde rád hraje?

Tak samozřejmě hraji rád u nás v Citonicích, kde je moje domovská farnost a s farníky se znám už celá dlouhá léta, prakticky od dětství. Pak také rád hraji i ve farnostech Lukov a Horní Břečkov, zejména kvůli tomu, že zde jsou krásné barokní varhany. V Břečkově by si však varhany zasloužily generální opravu, neboť do začátku mého působení se na ně dlouhá léta nehrálo a varhaníci je považovali za nehrající. Já jsem však odpůrce náhražkových variant píšťalových varhan v podobě kláves a snažím se, pokud to jde, vymáčkout i z poničených varhan, co se dá. Nějaký čas jsem hrál i v Mašovicích, kde jsou také pěkné varhany.

Jaká je vaše oblíbená píseň z kancionálu?

Asi moje nejoblíbenější je „Tvůrce mocný“

(číslo 904), ale v kancionálu je spousta krásných písní, je těžké některé konkrétní vybírat. Tady bych si chtěl i trochu postesknout, že je obrovská škoda, že se do současného kancionálu nedostala spousta krásných písní ze staršího cyrilometodějského kancionálu, které lidé znali a měli je rádi. Některé se také vyskytují v poutnickém kancionálu, ale ne každý tento kancionál vlastní. Snažím se, aby tyto starší písně neupadly v zapomnění a pokud to jde, tak je hrávám.

Na varhany se hraje rukama i nohama. Je těžké to zkoordinovat?

Mně to zas až tak těžké nepřipadalo, když jsem se to učil, ale vím, že mnohým začínajícím varhaníkům to dělá velké potíže. Ono při hře kancionálových písní to až tak těžké není, ovšem při výslovně varhanních skladbách, kdy je pedál zapsán na svém vlastním řádku, už to obtížnější je, obzvlášť má-li tam pedál i úlohu melodie a musím přiznat, že i mě to dělá stále problém číst tři řádky zaráz. U některých starých barokních varhan může být ten pedál ještě obtížnější i z důvodu tzv. krátké oktávy, kde je několik tónů vynecháno a pořadí tónů ve velké oktávě pozměněno, to už je pak pouze na tom si tuto výjimku osvojit a cvičením si ji zažít.

Jaký druh hudby máte rád?

Tak především je to klasická hudba v historickém rozmezí od renesance po začátek 20. st., kde asi moje nejoblíbenější období je baroko. Není to pouze varhanní hudba, která samozřejmě zaobírá přední příčky, ale i klavírní, symfonická, operní, komorní, sborová atd. Poté mám rád dechovku a cimbálkovku. Dechovku proto, že hraji ještě i v malé kapele na křídlovku a s touto dechovkou doprovázíme i různé mše a poutě např. v Hlubokých Mašůvkách. No a pak se také nebráním jazzu, starému Rock and Rollu a samozřejmě všudypřítomnému popu, co zní z rádia. Snad jediné hudební směry, které skutečně odsuzuji a nepovažuji je ani za hudbu, je rap a techno. Ještě bych také řekl, že zastávám názor, že jakákoli hudba přestává být hudbou, pokud je příliš nahlas.

Kde byste si rád ještě zahrál?

Těch míst je určitě hodně, kde jsou zajímavé a krásné varhany, ale kdybych měl námatkou vybrat nějaká místa, tak asi v Brně

Luboš Kabilka u svého oblíbeného nástroje.

u sv. Jakuba, tamtéž u minoritů a spoustu dalších míst po naší vlasti. Mimo naši republiku by to bylo asi v Paříži a poté v Nizozemí, kde mají vskutku nádherné varhany. Co se týče našeho Znojemska, tak jsem hrál už na spoustě míst, za což vděčím hlavně svému působení v dechové kapele, kde mě pan kapelník využívá i jako varhaníka zejména při pohřbech. Ovšem jsou ještě místa, kam jsem se nedostal a jsou tam zajímavé varhany. Rád mapuji a poznávám varhany na Znojemsku a někdy jsem překvapen, když někam přijedu poprvé a mají tam rozkošný nástroj.

Dost toho o varhanách na Znojemsku víte. Které stojí za zmínku?

Pochopitelně musím začít ve Znojmě, kde v první řadě vévodí varhany v kostele sv. Václava v Louce, jejichž hlavní stroj je nejstarší na Moravě. Následně jsou to varhany u sv. Mikuláše od firmy Gebrüder Rieger, byť jsou už pneumatické, je jejich zvukový fond krásnou ukázkou romantického varhanářství. Jen je u tohoto nástroje škoda, že nejsou funkční jazykové rejstříky, které by ještě podtrhly jejich zvukové kvality a učinily z nich tak po zvukové stránce nejbohatší varhany široko daleko.

Co se týče menších varhan po vesnicích, tak je to např. právě ten Lukov, kde hraji a kde je nástroj od Ignáce Reinolda. Nesmím zapomenout na nedávno zrekonstruované varhany ve Vranově nad Dyjí a spoustu dalších míst, z kterých vyberu např. Mašovice, Lechovice, Hradiště u Znojma, Těšetice. Z romantických varhan bych zmínil ještě Břežany, kde je mechanická kuželka od Gebrüder Rieger z konce 19. st., kterých se v původní podobě dochovalo v republice málo. Máme totiž na Znojemsku paradoxně štěstí v tom, že zde byly Sudety. Dosídlené obyvatelstvo i vzhledem k režimu nemělo o víru zájem a díky tomu se dochovalo poměrně hodně barokních varhan v téměř původní podobě

a nedotklo se jich násilné přestavování ve 20. st., které se dělo na mnoha jiných místech.

Je něco co vás na varhání štve a co naopak naplňuje?

Ze začátku mi docela vadilo, že se nemůžu plně koncentrovat a duchovně prožít mši, protože varhaník musí hodně věnovat pozornost hraní a stále při mši něco hledá, listuje v notách, zpívá žalm, registruje (vybírání vhodných rejstříků na varhanách) atd. Teď však po několikaletém hraní už ten problém tolik nemám, ovšem při velkých svátcích, či slavnostech stále tento varhanický stres pociťuji. Pak mi také někdy vadí, když si pan farář vybere píseň, kterou moc neumím a zároveň ji neznají ani lidé, a přesto ji musím hrát. Snažím si vybírat pís-

ně sám, ale někdy taková situace nastane.

Ale abych nemluvil pouze o negativních věcech, tak samozřejmě, že hra samotná mě velice naplňuje, obzvlášť když improvizuji. Jelikož jsem samouk, tak mi improvizace přirostla k srdci a raději improvizuji, než hraji nacvičené skladby od skladatelů. Při improvizaci totiž varhaník dostává neomezené pole působnosti a může hudbou vyjádřit i ty nejnítěrnější pocity a záchvěvy duše. Improvizace by však taky měla mít určitou ucelenou formu, aby to nebyl jen shluk nahodilých tónů, o což se snažím a myslím, že moje improvizace jsou lhbivé a mohou poskytnout lidem hlubší duchovní prožitky liturgie, což je taky cílem mého snažení.

za rozhovor děkuje Eliška Juráková

Jmenuji se **Luboš Kabilka**. Je mi 28 let. Narodil jsem se v Citonicích. Působím jako varhaník ve farnostech Citonice, Lukov a Horní Břečkov. Občas zaskočím jako varhaník, kde je zrovna potřeba. Kromě varhan hraji ještě na křídlovku (trumpeta). Hraji v malé dechové kapele pod vedením pana Miroslava Kubáka. Hrajeme především na pohřbech, slavnostech a různých poutích hlavně v Hlubokých Mašůvkách. Jsem vyučen varhanářem na varhanářské škole v Krnově. Zabývám se opravou a laděním varhan a klavírů. Kdybych se měl vystihnout v jedné větě, tak bych nejspíš řekl, že jsem muzikant tělem i duší.

Ad Zamyšlení z jedné mše svaté

Víra je pro mne vztahem. Vztahem s Bohem, s Kristem, s Duchem svatým. Ale také i se všemi okolo, se kterými tvořím, nebo bych chtěl tvořit církev. Církev, to tajemné tělo. A jsem přesvědčen, že v tom tajemném těle musí spolu všechny buňky a orgány spolupracovat a žít. Proto mi pouhá účast na mši svaté a svátostech nepřijde dostatečná. Vždyť i mše svatá má být společenství, společná hostina, večeře. A my se po mši rozejdeme, jakoby se nic nestalo. Každou neděli sedávám na podobném místě a pokoj si přeji se všemi okolo, o kterých ani nevím, jak se jmenují. To je chyba. Během mše svaté není prostor a ani nemůže být, pro seznamování a povykládání si. Často považuji za důležitější s kým po mši sv. i postojím před kostelem nebo jdu na kávu. A na to se těším.

Těším se na farní den nebo brigádu, kde se mohu s někým poznat. Těším se na modlitební společenství, kde si s blízkými přáteli mohu povykládat nejen o víře, ale i běžném životě, co nás trápí, z čeho máme radost. Těším se na duchovní obnovu, kde účastníci z touhy seznamovat se a povykládat si nedrží silencium, ať už u oběda nebo po duchovní obnově v kuchyni na fare. Těší mne pout' v Konicích, kde všichni

zůstávají na veselici u kostela. Jistě proto se těší matky na svá pravidelná setkání s dětmi, kdy mají čas na sebe navzájem a i děti se těší na své kamarády. Jistě i proto fungují setkání Klasu – Klubu pro aktivní seniory – i na zcela neduchovní témata. Chápu farní pěvecký sbor, který si jde po zkoušce občas sednout na pivo. Proto má mládež ráda nejen Chvály, ale hlavně afterchvály. Proto se o farním plese modlím jen za to, aby ztišili trochu hudbu a my si mohli povykládat s těmi, které jsme tak dlouho neviděli. A dokonce se mohli seznamovat s dalšími.

To vše je pro mne výzva nebát se vystoupit z ulity kostela, mše svaté a "povinné" se jít s někým seznámit. A ne jen spiklenecky po sobě mimo kostel mrkat. Taky bych se těšil na večer s vínem, nejenom na sv. Martina. Nebo na výlet, který nemusí hned být poutí, na Farní den dvakrát za rok. Prostě všechna ta místa neformálního neduchovního setkání věřících.

Ptáte se proč? Protože až jednou přijde krize ve víře mé nebo mých dětí, tak se někdo z mých známých objeví a bude se o mne zajímat a pomůže mi krizi překonat. Máte i Vy nějaký nápad?

MK

VTIPY OTCE PAVLA

Rád zdravím všechny, kteří se rádi smějí! A těm i ostatním posílám něco málo k zasmání.

První vtípek je prázdninový, protože některé z našich dětí se chystají na letní tábor:

Pepiček píše z tábora: "Včera zde byla taková zima, že jsme se ráno museli umývat v rukavicích..."

Možná by někdo chtěl být zlatokopem. Nic proti, ale aby to nedopadlo takhle: Unavený zlatokop konečně dorazil k potoku, o kterém se říkalo, že je tam zlato. S údivem zpozoroval, že už tam zlato hledá druhý zlatokop. Ptá se ho:

"Je to pravda, že je tu plno zlata?"

"Ale vůbec ne! Už třetí týden tady kopu a stále jen diamanty a diamanty..."

A jak je to s dárky svým dětem k narozeninám?

Přišel syn za svým tatínkem a zeptal se ho, zdali by teď, když je mu osmnáct, nemohl dostat auto.

Otec se zamyslel a řekl: "Když budeš víc číst Bibli a ostříháš si vlasy, tak je to možné."

Druhý den přišel syn znovu a řekl: "Tati, před chvílí jsem četl Bibli a tam se píše, že Ježíš měl také dlouhé vlasy."

Otec na to: "Jo. A všude chodil pěšky."

Přeji všem krásné prázdniny a dovolenou. A když rychle uběhnou, nezoufejte: za rok budou zase!!!

Rád vám žehná váš o. Pavel.

VÝSTAVA VÍRA, NADĚJE, LÁSKA

Biskupství brněnské srdečně zve na výstavu Diecézního muzea, věnovanou třem světcům spjatým s brněnskou diecézí, jejichž výročí si letos připomínáme:

sv. Zdislavě, sv. Janu Sarkanderovi a sv. Klementu Maria Hofbauerovi.

26. června – 4 října 2020 | denně mimo pondělí 10-17 hodin

Krypta Brněnské katedrály

(Na výstavu byl zapůjčen také moderní obraz sv. Zdislavy z kostela sv. Kříže

ve Znojmě od Sabiny Kratochvílové.)

VÝROČÍ

12. června oslavil 55. narozeniny **R.D. MIROSLAV ČAMEK**, který do roku 2012 působil jako správce farností Únanov a Hl. Mašůvky. V současnosti je farářem v Čejkovicích.

17. června uběhlo 25 let od kněžského svěcení **R.D. PETRA BARTOŇKA**, t.č. faráře v Břežanech u Znojma.

22. června uplynulo 50 let od kněžského svěcení **P. ANGELIKA ZDENĚKA MIČKY OP**, který mezi léty 2002 a 2010 působil ve farnosti sv. Kříže. Dnes je asignován v klášterě v Jablonném v Podještědí.

24. června uplyne 20 let od kněžského svěcení znojemského rodáka **R.D. PETRA PAPOUŠKA**, který v současnosti působí jako farář v Deblíně.

26. června uplyne 15 let od kněžského svěcení znojemského rodáka **R.D. PAVLA LAZÁRKA**, který je v současnosti farářem v Bílovicích nad Svitavou.

27. června uplyne 5 let od kněžského svěcení přímětického kaplana **R.D. MARKA COUFALA**.

30. června uplyne 30 let od kněžského svěcení znojemského rodáka **R.D. IVO VALÁŠKA**, který dnes působí jako farář v Novém Rychnově.

6. července uplyne 35 let od kněžského svěcení hradištského probošta **P. JOSEFA HUDCE Ocr.** duchovního správce farností Hradiště, Mašovice a Popice.

9. července uplyne 100 let od narození **R.D. VLADIMÍRA STRAŽOVSKÉHO**. Narodil se ve Šlapanicích. Po kněžském svěcení v roce 1947 působil jako kaplan v Bystřici p. Pern. V letech 1948-53 byl z politických důvodů vězněn. Poté působil jako kaplan v Kuřimi, Hustopečích a u sv. Kříže ve Znojmě (1956-7). Od roku 1957 spravoval farnosti Šafov a Stálky. V roce 1959 byl ustanoven administrátorem v Mašovicích a Citonících a posléze i na Hradišti. Zemřel 4. ledna 1974 v Mašovicích. RIP

31. července oslaví 50. narozeniny **P. IRENEJ ROBERT ŠIKLAR**, který v letech 2001-6 spravoval farnost sv. Kříže. V současnosti je asignován v dominikánském klášterě v Praze.

7. září uplyne 120 let od narození **R.D. VILÉMA KLIMA**, který v letech 1924-36 působil jako kaplan a v letech 1936-39 jako farář u sv. Mikuláše ve Znojmě. Narodil se ve Vídni a na kněze byl vysvěcen v roce 1924. Za války působil v Žatčanech a Kdousově. Zemřel v r. 1946 v Hradci Kr. RIP

19. září oslaví 55. narozeniny **P. QUIRIN JANO BARNÍK OPræm**, který v letech 2011-8 působil jako kaplan v loucké farnosti.

Stalo se – krátce

Odložené křty dospělých

Neděle 31. května se našim katechumenům zapíše hluboko do paměti. Křest si museli vytožit a dlouho na něj počkat, protože původní termín měl být na Bílou sobotu, ale koronavirová situace zastavila veškeré dění v našich farnostech. Nicméně o slavnosti Seslání Ducha Svatého se dočkali, mohli odložit „roušky“ a obléci roucho bílé. Devět katechumenů přistoupilo ke křtu a k prvnímu svatému přijímání a ještě o tři více jich přijalo dary Ducha Svatého při biřmování. Přejeme všem novým Božím dětem, aby čerpali z Božích milostí, které přijali a našli svoji blízkou farní rodinu v našich kostelích.. (G. Lazárková)

Komorní Noc kostelů

V pátek 12. června proběhla Noc kostelů. Akce určená pro širokou veřejnost, o které se dlouho nevědělo, zda se vůbec uskuteční, nakonec proběhla - byť s trochu pozměněným scénářem, než na který jsou návštěvníci zvyklí. V kostelích sv. Mikuláše, sv. Michala, sv. Václava a sv. Kříže a v kapli sv. Václava probíhaly prohlídky s erudovanými průvodci. V kostele sv. Kříže zazpíval Chrámový sbor pod vedením Jarmily Ludvíkové a v kostele sv. Jana Křtitele zazpívala před početným publikem skupina Mosty. Vzhledem k událostem letošního jara byla atmosféra ještě trochu opatrná, přesto bylo cítit, že se lidé postupně zbavují pocitů strachu a s nedočkavostí vstupují do chrámů, aby načerpali sílu a vnitřní klid. Doufejme, že za rok se tato oblíbená celorepubliková akce uskuteční už v neokleštěném režimu. Těšit se můžeme na bohatý kulturní program, program pro děti i pásmo hudebních vystoupení. (P. Bláhová)

Evropský den hudby

21. června si každoročně připomínáme Evropský den hudby. Koncerty ve Znojmě se při této příležitosti odehrávají v kostele sv. Michala a nejinak tomu bylo i letos. Oslava hudby se uskutečnila už o dva dny dříve, 19. června v pátek, a akce byla více než slavnostní. Z velké části se na tom podílela současná pandemie, především proto, že to byla jedna z prvních oficiálně povolených kulturních akcí v našem městě. Obyvatelé Znojma zcela zaplnili kostelní lavice, aby vyslechli pod vedením Marka Filipa Zno-

jemský komorní orchestr, v jehož podání zazněly hudební kusy od W. A. Mozarta, L. Janáčka a B. Bartóka. Orchestr dále doprovodil sólistu Zdeňka Doležala, který zazpíval části z oratoria Mesiáš od G. F. Händela, a vokální skupinu Minima, která nastudovala skladbu Song of Universal od současného skladatele O. Gjeila. Nadšení posluchači odměnili účinkující bouřlivým potleskem. Radost z toho, že účinkující i posluchači mohou opět společně sdílet kulturní zážitky, byla veliká. (P. Bláhová)

Kněžská a jáhenská svěcení

20. června přijali v brněnské katedrále z rukou biskupa Vojtěcha Cikrleho tři bhoslovci jáhenské svěcení a čtyři jáhni kněžské svěcení. Mezi nimi i **Martin Mokřý** pocházející z Blanska, který svoji roční jáhenskou praxi vykonával ve znojemských farnostech. Novým tentokrát kaplanským působištěm P. Martina bude Hodonín.

Jáhenskou službu ve znojemských farnostech bude nově vykonávat **Milan Werl** z Brna-Obřan.

Záznam ze svěcení je možné zhlédnout na internetu: <https://youtu.be/Wn1YeikvUI>

Setkávání maminek v Louce

Po karanténním období se od května začaly scházet maminky a jejich malé děti na loucké faře. Scházíme v 9 hodin a končíme kolem poledne. Za nepříznivého počasí užíváme prostory fary, kde máme vytvořenou herničku (díky darovaným hračkám a vybavení některých dobrých lidí ☺). Za pěkného počasí můžeme trávit společný čas na prostorné farské zahradě. Do budoucna se plánuje v bezprostřední blízkosti fary upravit plocha k pobývání, začlenit hrací prvky (darované místními farníky) a vysadit nové stromy. Nově vybavená kuchyňka láká k přípravě kávy či čaje. Program daný není, máme otevřený prostor k diskusi na jakékoli témata ať už duchovní, tak praktická. Otec Ladislav je zde přítomen a ochotný se nám věnovat. O velkých prázdninách se budeme nadále scházet, takže se těšíme na příjemná setkání.

(Kateřina Majerová)

FA^{rní} hŘIŠTĚ

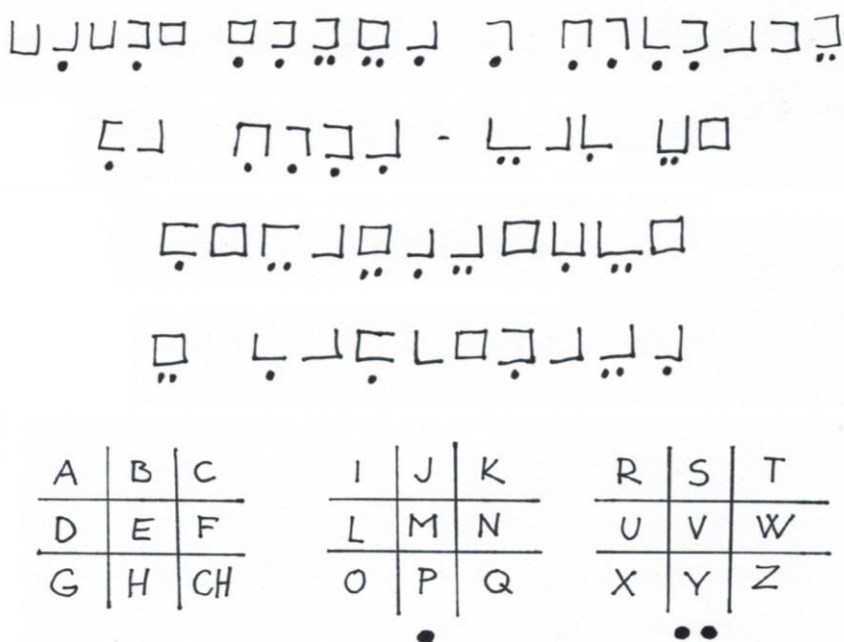
Milí farišťáci!

Při Noci kostelů jsme objevili na půdě jednoho kostela na kousku zašlého papíru tento starý „hebrejský“ nápis.

Zeptali jsme se předních českých jazykovedců a ti nám poskytli níže uvedenou tabulku, díky níž by měl jít text přečíst. Počet teček určuje příslušnou tabulku, tvar rámečku správné písmeno.

Jistě se vám pak na letním táboře bude hodit, že máte natrénováno z domova a najít poklad bude hračka.

Krásné letní dny přejí PaKLíci

Zprávy z Oblastní charity Znojmo

Charitní ošetřovatelská služba mění název

Po 26 letech fungování Charitní ošetřovatelské služby, kdy zdravotní sestry poskytují zdravotní péči pacientům v jejich domácnostech, měníme název na **DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE**, z důvodu jasné specifikace poskytované služby. „Očekáváme, že touto změnou budeme pro veřejnost čitelnější a budou vědět, že zdravotní sestra přijede za pacientem domů.“ říká vrchní sestra Angelika Osovská.

Tříkrálová sbírka pomáhá

Oblastní charita Znojmo věnovala z Tříkrálové sbírky 25 tisíc korun na pořízení automobilu pro mladou slečnu Nellu Liškovou. Jde o dívku, která je odkázaná

k celoživotní dialýze kvůli rakovině ledvin, kterou prodělala jako kojeneček. Transplantace ledvin je u ní nemožná, její tělo nechce nový orgán přijmout. Nicméně Nella, i když má půjčenou domácí dialýzu, musí jezdit dvakrát až čtyřikrát měsíčně do nemocnice do Prahy a potřebuje kvůli své nemoci spolehlivé a bezpečné auto. Tři králové přinášejí opravdové zlato, nechť jejich dar potěší i Nellu. (Jindřich Mandát)

Průběžné výsledky Postní almužny 2020

Drazí dobrosrdeční, dovolte mi, abych Vám všem, kteří jste se zapojili do Postní almužny 2020, upřímně a ze srdce poděkoval za Váš finanční dar. Veliké poděkování patří pápům děkanům, kněžím, jáhnům a především

také věřícím znojenských a moravskokrumlovských farností, kteří se na realizaci sbírky podíleli. Průběžně se z 323 Postních almužen aktuálně podařilo vybrat částku 152 433,-Kč. Děkujeme. Celkové výsledky za jednotlivé farnosti budou zveřejněny začátkem měsíce července v kostelních vývěškách a na webových stránkách Oblastní charity Znojmo (www.znojmo.charita.cz). Oblastní charita Znojmo použije výtěžek Postní almužny 2020 na léčebné výdaje a operace chudých a vážně nemocných dětí na Ukrajině. Upřímně Pán Bůh zaplat' a velké díky, že i v této nelehké době "rouškové" věnujete myšlenky lidem v nouzi i charitnímu dílu. (Jindřich Mandát, koordinátor Tříkrálové sbírky, Postní almužny a jiné sbírky)

Pravidelné mše svaté ve Znojmě

	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
Sv. Mikuláš	9.00						
Sv. Kříž	8.00	18.00	18.00	18.00	18.00	17.00	18.00
Sv. Jan Kř.		8.00	8.00	8.00	8.00	8.00	8.00
Sv. Alžběta	11.00						
Sv. Michal	18.00						
Louka	8.00			18.00			
Přímětice	9.30	18.00				18.00	
Hradiště	10.30					8.00	
pečovatelský dům Vančurova 17							9.00
nová nemocnice							14.30

Kontakty na znojenské farnosti

Římskokatolická farnost u kostela sv. Mikuláše, Znojmo
Mikulášské náměstí 62/13, 669 02 Znojmo

Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo

Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo

duchovní správce: Mons. Jindřich Bartoš

tel.: 603 290 082, e-mail: jindrichbartos@seznam.cz

kaplan: R.D. Pavel Bublan

tel. 723 843 409, e-mail: pavelbublan@seznam.cz

web: www.farnostznojmo.cz

Římskokatolická farnost Znojmo – Louka

Loucká 3622/29, 671 81 Znojmo

duchovní správce: R.D. Ladislav Bublan

tel.: 605 186 648, e-mail: xbublanoo@seznam.cz

web: www.farnostlouka.cz, e-mail: info@farnostlouka.cz

Římskokatolická farnost Přímětice

Prokopa Diviše 18/12, 669 04 Znojmo 4 – Přímětice

duchovní správce: R.D. Jindřich Čoupek, tel. 731 402 652

kaplan: R.D. Marek Coufal, tel. 722 752 154

e-mail: farnostprimetice@seznam.cz

web: www.farnostprimetice.cz

Římskokatolická farnost Znojmo-Hradiště

Křížovnická 3071/26, 669 02 Znojmo

duchovní správce: P. Josef Hudec O.Cr., tel.: 732 586 126

Kalendář akcí

27.6. So	primice Martina Mokrého v Blansku v 15.30 h
28.6. Ne	sbírka na kněžský seminář požehnání nového kříže v Plenkovicích za rybníkem v 15 h
3.7. Pá	MŠE SV. NOVOKNĚZE M. Mokrého u sv. Mikuláše v 17 h (první pátek nebude)
4. – 5.7.	HLAVNÍ POUŤ V HL. MAŠŮVKÁCH
5.7. Ne	poutní mše svatá ke cti sv. Cyrila a Metoděje v Havraníkách v 10 h (v Šatově, Hnancích ani Konicích mše sv. nebude)
6.7. Po	mše sv. u pramene Dyje (Panenská Rozsíčka u Třeště) v 10 h
12.7. Ne	800. VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA V PŘÍMĚTICÍCH – mše sv. před kostelem ve 14 h (novoříšský opat P. Rudolf Kosík), krátký historický exkurs (PhDr. Jiří Kacetl), všelidová veselice na farní zahradě s občerstvením, tombolou a koncertem skupiny Květinka
19.7. Ne	měsíční modlitba za víru v příhraničí v 15 h v popické kapli
26.7. Ne	pouť u sv. Jakuba v Konicích v 15 h, po mši sv. přátelské posezení s hudbou a občerstvením u kostela
1.8. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h, autobus ze Znojma v 17 h
2.8. Ne	výroční mše sv. na Novém Hrádku v 18 h
3.8. Po	slavnost PORCIUNKULE v kostele sv. Jana Křtitele – mše sv. v 8 a 18 h, celý den adorace, sv. zpověď: 7:30–9 h a 15–18 h
8.8. So	SVÁTEK SV. DOMINIKA , u Sv. Kříže celodenní výstav Nejsv. Svátosti, mše sv. v 8 a v 18 h, příležitost ke sv. zpovědi 7.30–9 h, 15–18 h
9.8. Ne	mše sv. v Čížově v 18 h
12.8. St	adorační den a den vzájemných modliteb farností a bohoslovců kněžského semináře v Louce (farnosti Znojmo - Louka, Havraníky, Šatov, Konice)
15.8. So	SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE, poutní mše sv. v Louce v 18 h posvícení v Milíčovicích v 8 h pouť k příležitosti slavnostního POŽEHNÁNÍ MARIÁNSKÉHO SLOUPU V PRAZE , odjezd v 5 h autobusem ze Znojma, mše sv. v Týnském chrámu na Staroměstském nám. v 10 h, slavnostní požehnání v 11.30, následně volný program, odjezd z Prahy v 15 h, cena 450 Kč (do 15 let 200 Kč), přihlášení: Mgr. Ludvík Mihola, tel. 731 641 615
15. – 16.8.	VÝSTAVA JIŘIN A MEČÍKŮ v Louce, otevřeno 9.00–11.30 a 14.00–18.00
16.8. Ne	poutní mše sv. na hradě Bítově v 11 h, v 10.45 průvod od studánky
17.8. – 21.8.	malá pěší pouť z kostela sv. Mikuláše k morové kapli na ulici Napajedla každý den v 19.30 h, následně pobožnost s promluvou
22.8. So	ZÁVĚR PĚŠÍ POUTI NA VELEHRADĚ , autobus ze Znojma v 5.30 h, z Buchlovic v 8 h, mše sv. na Velehradě v 11.30 h
30.8. Ne	tradiční požehnání aktovek školákům na začátku školního roku při mši sv. v 8 h v Louce

5.9. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách , mše sv. v 18 h, autobus ze Znojma v 17 h
12.9. So	DĚKOVNÁ MŠE SV. ZA ÚRODU A POUŤ U P. MARIE CHLEBOVÉ ve 12 h u sv. Mikuláše (i kdyby letos neprobíhalo Vinobraní)
28.9. Po	SLAVNOST SVATÉHO VÁCLAVA , poutní mše svatá v Louce v 10 h

VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ VE ŠKOLÁCH, PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ A AKTIVITY SENIORŮ BUDOU POKRAČOVAT AŽ PO PRÁZDNINÁCH.

1. SV. PŘÍJMÁNÍ SE ODKLÁDÁ NA PŘÍŠTÍ ROK.

TÁBOR PRO DĚTI NA BÍTOVĚ

I letos pojedeme s dětmi na tábor a to v termínu 31.7.-7.8.2020.

Cena je 800 korun. Přihlašování na emailu:

mikulas.masek@gmail.com

Kontaktní osoby:

Mikuláš Mašek – tel. 603 821 523

Marie Mikolášová – tel. 725 873 932

LETNÍ TÁBORY ORGANIZOVANÉ FARNÍM TÝMEM PŘÍMĚTICE na indiánském tábořišti v Rohách budou probíhat normálně. Nařízení stanovená s ohledem na pandemii koronaviru lze v podmínkách tábořiště dodržet. První turnus pro děti od 6. třídy se koná ve dnech 8.-15.8. Druhý turnus pro děti od 1. do 6. třídy bude ve dnech 15.-22.8. Cena je 1200,- Kč. Na obou turnusech jsou ještě volná místa. Přihlašovací formulář s informacemi najdete na nových webových stránkách farního týmu Přímětice www.fatymprimetice.cz.

LETOŠNÍ XX. PĚŠÍ POUŤ ZE ZNOJMA NA VELEHRAD

bude mít kvůli koronaviru jiný program.

Pondělí 17.8. až pátek 21.8. každý den v 19.30 h malá pěší pouť z kostela sv. Mikuláše ve Znojmě k morové kapli na ulici Napajedla a tam pobožnost s promluvou.

V sobotu 22.8. odjezd do Buchlovic autobusem v 5.30 h ze Znojma (Vídeňská u Hrušky, pod mostem, u lázní).

V 8 h odchod pěšky společně z Buchlovic (8 km) přes Tupesy (4 km) na Velehrad.

Na Velehradě v 11.30 h mše sv., v 15 h průvodce basilikou, 15.30 h svátostné požehnání.

POUŤ PO POUTNÍCH MÍSTECH ČECH A MORAVY se koná ve dnech 28.9. – 2.10. Navštívíme Svatou Horu, kláštery v Novém dvoře a v Teplé, P. Josefa Čermáka v Kadani, Jablonné, Hejnici, Neratov, Králíky a Zlaté Hory. Ubytování bude v hotelích a poutních domech v Teplé, Kadani, Broumově a Králíkách. Na první den je třeba mít jídlo s sebou, zajištěna bude až večere. V dalších dnech se budeme stavovat i na oběd. Přihlašovat se lze u P. Jindřicha Čoupka (tel. 731402652, email: jindrichcoupek@seznam.cz). Cena zahrnující ubytování s polopenzí a dopravu autobusem bude asi 6000 Kč. Další podrobnosti zašlu přihlášeným.

VIRTUÁLNÍ VÝSTAVA AKCE K

Na webových stránkách akcek.knihovny.cz je možné si prohlédnout virtuální výstavu k 70. výročí likvidace řeholních řádů v ČSR. Výstava se věnuje především klášterním knihovnám, kterých se rušení klášterů rovněž výrazně dotklo. Najdeme zde i zmínky o znojemských knihovnách dominikánů, kapucínů a křižovníků.

*Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 3/2019 vyšlo 26/6/2020 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. **Uzávěrka příštího čísla: 8. září 2020.***